

van f 271,11,8 in het vorige jaar. De tol van $2\frac{1}{2}$ % heeft dus per 100 pond f 1,78 meer bedragen en op de hele partij in 1761/62 f 608,3,- meer. Zowel de hogere prijs, als de hogere tol moesten wel geaccepteerd worden, omdat de regenten niet verplicht zijn over minder dan de kostprijs tol te heffen. Het bestuur is aanbevolen om te proberen de kostprijs te verlagen, waardoor de tol ook lager wordt. In de aparte brief van 22 december 1762 [fol. 1660] heeft het bestuur geschreven dat het wel begreep, dat de Engelsen deze verhoging zozeer bevorderden, omdat zij er ongetwijfeld van op de hoogte waren dat de Hoge Regering het vorige jaar had besloten om de benodigde opium te Batavia van hen in te kopen. Zij waren dan verzekerd van een gunstige afzet. Hierop is geantwoord dat zo'n uitzonderlijk besluit zeker niet genomen zou zijn, als er uit Bengalen opium was geleverd, al was het minder, maar niet slechts 651 kisten. Overigens is er niets van gekomen, doordat er te Benkulen geen opium binnenkwam. Het valt bovendien nog te bezien wat voordeliger zou zijn, of opium voor een iets hogere prijs te Batavia in te kopen, dan wel in Patna met zoveel onkosten. Er is teveel papier verspild met alle bezwaren daartegen, als er met de laatste inkoop zo weinig is ontvangen. Bij levering te Batavia wordt bovendien het risico van de heen-en-weer vaart vermeden. Daarbij is nog aangevoerd dat dit besluit slechts voor dat jaar gold, toen men zo om opium verlegen was. Men had niet de intentie om de handel in opium naar Batavia voor de Engelsen open te stellen en aantrekkelijk te maken. [fol. 1661] Het bestuur heeft de dienaren te Patna opgedragen zich niet door de duurte van de opium te laten afschrikken en de inkoop ijverig voort te zetten. Het is erop gewezen dat dit ertoe kan leiden, dat de opium te duur wordt ingekocht. Nadat de markt verkend is, moet men de uiterste prijs vaststellen en er daarbij rekening mee houden dat de verkoopprijs te Batavia rsd 450 per kist is. Hiermee is rekening gehouden in het antwoord van het bestuur aan Patna dat er niet moest worden ingegaan op een prijs van ropia's 750, of f 1125,- per kist, die een zekere inlander, zowel als de Engelsen vroegen. De laatsten verminderden deze te Hooghly tot 700 en 660 Arcaduse ropia's, ofwel f 1030,4,8 en f 971,7,- de kist van 150 pond. Louis Tallefert heeft verklaard dat hij de kist met monsters pas wilde bekijken, als deze enorme prijs werd verminderd. Hij verwachtte dat de Engelsen zich vervolgens soepeler zouden opstellen. Tot verwondering is daarover nog niets vernomen. Hopelijk heeft het voorstel [fol. 1662] van het opperhoofd te Patna Johannes Bacheracht aan de gouverneur te Calcutta Henry Vansittart om voortaan gezamenlijk opium in te kopen succes en krijgt men wat er voor 1764 nodig is. Dat zijn 1000 kisten, maar als gewoonlijk zijn er 1200 besteld. De overige zaken betreffende opium zijn goedgekeurd en de toestemming om van de Engelsen te Calcutta voor f 725,- de kist te kopen, als er te Patna geen 600 kisten tegen f 700,- à f 725,- de kist zijn te bemachtigen, is hernieuwd. Dat mag niet meer zijn dan wat aan 600 kisten ontbreekt. Als er te Patna 600 kisten zijn verkregen, moet van verdere inkoop afgezien worden, zodat de Engelsen met de opium blijven zitten. Daalt de prijs tot f 550,- à f 560,- dan kan er tot 1000 kisten gegaan worden. Bij 600 kisten moet men wel proberen de prijs zoveel mogelijk onder de f 700,- à f 725,- te houden. [fol. 1663] Mocht er onverhoopt geen opium voor f 725,- de kist te koop zijn, dan mag desnoods de prijs tot f 800,- verhoogd worden, maar met een maximum van 500 kisten. Over de salpeterhandel is reeds gesproken in de brieven van 10 mei en 18 oktober 1763. In de geheime brief van 16 juli 1763 is aanbevolen om tenminste de helft van wat de Engelsen verkrijgen te bemachtigen en zo mogelijk meer, zonder tot een overeenkomst als van 1745 over te gaan. Louis Tallefert en het bestuur hebben daarin de vrije hand, om daardoor evenredig met de verwerving van de Engelsen uit te komen. Gouverneur Henry Vansittart berichtte dat hij geen toestemming meer gaf om de salpeter die te Ghazipur werd verkregen, af te voeren, omdat die om de winst uit Chapra daarheen werd aangevoerd. Het antwoord van Tallefert dat men niet van plan was daar meer in te kopen, [fol. 1664] omdat daarop, zoals uit hun berekening bleek, geen winst werd gemaakt, is goedgekeurd. De berekening daarvan, die in de brief van 25 augustus 1762 werd vermeld, is opgevraagd. Tevens is goedgekeurd dat er noodgedwongen is besloten voor de salpeter de markt te volgen en 16 sicca ropia, of f 25,4,- de 136 pond, ofwel f 18,10,- de honderd pond te betalen. Ondanks de